25/11/2020

Прота Стојадин Павловић: Патријархов и Митрополитов пут био је пут Христов

Иако је у само двадесет дана Српска православна црква испратила у наручје Господње двојицу духовних стубова наше Цркве, наше духовне оце: Патријарха Иринеја и Митрополита Амфилохија, истовремено је наш народ добио и двојицу усрдних молитвеника пред престолом Божијим. О овој двојици архијереја, који су у вријеме тешких искушења понијели тежак крст Светосавске цркве, за Радио ,,Светигору“ говорио је протојерej-ставрофор Стојадин Павловић, директор Патријаршијског управног одбора, духовник у Светосавском храму и оснивач Телевизије ,,Храм“.

Отац Стојадин каже да је и Патријархов и Митрополитов пут био пут Христов. Обојица ће, са својим изузетним даровима, остати упамћени у нашем молитвеном сјећању и у историји нашег народа, али и широм православног свијета у коме су уживали велико поштовање.

Подсјетио је да је у вријеме када су Патријарх Иринеј и Митрополит

Амфилохије изабрали монашки пут, било веома тешко носити мантију. Говорио је и о времену када су обојица били у Светом архијерејском синоду, Митрополит као патријарашки мјестобљуститељ, а Патријарх као нишки владика, о припремама за устоличење 45. патријарха у Пећкој патријаршији, када је из руке Митрополита Амфилохија примио патријарашки жезал, и о тешком задатку који је Патријарх преузео од Митрополита, изградњи Храма Светог Саве у Београду, који је успјешно завршио.

Отац Стојадин каже да је било фасцинантно како су се ова двојица архијереја допуњавали у свом заједничком раду управљајући Српском црквом. Подсјетио је и на оне битне сегменте из живота и патријарашких дјелатности Свјатјејшег Патријарха Иринеја, када је уведена свештеничка служба у Војсци Србије, вјерска настава у школском систему, духовници у клиничко-болничким центрима у Архиепископији, као и важне одлуке о ставу Светог архијерејског сабора о Косову и Метохији и многе друге.

Управо благословом Патријарха Иринеја отац Стојадин је основао Телевизију ,,Храм", радио на изради фотомонографије и филма о Патријарху Иринеју, пратио га приликом канонских посјета епархијама, долазио са њим у Црну Гору, заједно су дошли да испрате и нашег Архипастира Митрополита Амфилохија у вјечни живот. Пратио их је и у заједничку посјету Аустралији.

"Патријарх је Црну Гору упознао као војник јер је војно рок започео у Црној Гори, а потом био и управник Монашке школе у манастиру Острог. Упоређивао је Црну Гору из тог времена и времена духовне обнове Митрополита Амфилохија. Видјела се радост у његовим очима када је, дивећи се Митрополиту Амфилохију и једној новој васкрслој Црној Гори, коју је створио духовном обновом, гледао народ Црне Горе који га са радошћу дочекује", каже отац Стојадин.

Прота Павловић каже да је Патријарха и Митрополита видио као двије различитости које су се у сваком исходу и на сваком крају додиривале, доносећи корисне одлуке и ставове у корист Српске цркве и нашег народа.

"Њихова додирност је била баш у тим разликама, а и један и други су ту вриједност материјализовали у свим корисним одлукама које су заједно донијели за нашу Цркву, а посебно када је у питању њихов заједнички став о КиМ као неодвојивом дијелу Србије", истакао је протојерej-ставрофор Стојадин Павловић.

Док је Митрополит Амфилохије у оно најтеже ратно вријеме 1998. и 1999. године био на Косову и скупљао кости српских мученика, Патријарх Иринеј је стасавао у Призренској богословији.

“Познат је његов став да је Косово Србија и да он никада не може замислити Србију без овог дијеле њене Свете земље и да, онако како је почео, никада није ни отишао са Косова. Патријарх се Косову стално враћао“, наглашава директор Патријаршијске управне канцеларије, сјећајући се Патријархових посјета Косову и Метохији у којима га је често и сам пратио.

Он се осврнуо и на рад Светог архијерејског сабора Српске православне цркве, рекавши да су сви архијереји и Патријарх потписивали само одлуке на добро Цркве и нашег народа, што се нарочито видјело око потрвђивања раније донијете одлуке о ставу наше Цркве о КиМ, гдје никада није било никаквих различитости у ставовима архијереја.

“То јединство које је Свети архијерејски сабор имао остаће најбољи темељ за рад Сабора убудуће, с обзиром да наш Сабор има изузетно квалитетне архијереје, људе који су имали од кога да уче и науче, а међу учитељима најбољи у пракси су управо били блаженопочивши Патријарх Иринеј и Митрополит Амфилохије“, поновио је свештеник Павловић.

Наглашава да је и поред великог броја, носећа Патријархова порука била да нико не смије да изда и прода Косово и Метохију, у чему му највећа подршка био Митрополит Амфилохије.

Патријарх Иринеј се најчешће ослањао на свог брата Митрополита Амфилохија, кога је слао у бројне мисије широм православне васељене. Првог новембарског дана испратио га је у последњу и највећу мисију – да им пропути пут до наручја Господа нашега коме су цијелог живота вјерно служили.

“На Аранђеловдан, дан своје крсне славе Митрополит Амфилохије је на небу дочекао Патријарха Иринеја. Господ је одлучио да их заштити од неких нових искушења која ће тек наилазити на нашу Цркву. Њих двојица имају су чим изаћи пред Милоша, Светог Саву, Светог цара Лазара и остале Светитеље српске“, поручио је свештеник Стојадин Павловић.

Сада су наши духовни оци у небеској Србији, ако Бог да славе лицем у лице празник Светог краља Дечанског и радују се заједно са њим.

Слободанка Грдинић

https://svetigora.com/protojerej-stavrofor-stojadin-pavlovic-na-svoju-krsnu-slavu-arandjelovdan-mitropolit-amfilohije-je-na-nebu-docekao-patrijarha-irineja/

— mitropolija.com